

Geachte leden van de gemeenteraad,

Intentie is om bij u aan de orde te stellen wetgeving inzake rechten arbeidsmigranten.
Naar mijn overtuiging kent gemeente verantwoordelijkheid jegens deze bijzondere groep van inwoners, en wel op basis van wetgeving.

Ik verzoek de raad hiervan akte te nemen en aan de orde te stellen bij beleidsontwikkeling huisvesting arbeidsmigranten.
Zoals ik aangeef ten alle tijden bereid om mij aan u voor te stellen en e.e.a. nader te bespreken.

Met vriendelijke groet
MrGert
G. J. H. Meijboom

Van: Gert Meijboom

Verzonden: donderdag 24 november 2022 00:34

Onderwerp: EU-arbeidsmigranten en recht van verblijf

Geachte mevrouw van Essen,

Hierbij treft u aan mijn klacht tegen ministerie BZK en alle Nederlandse gemeenten m.b.t. het onthouden van de EU-rechten t.a.v. recht op verblijf en de mogelijkheid aanspraak te maken op socialezekerheidswetgeving in geval van onvrijwillige werkloosheid.

Ondanks EU-wetgeving en NL-wetgeving en onderliggende stukken weigeren gemeenten deze EU-werkers te voorzien van informatie op grond waarvan deze EU-burgers geïnformeerd zijn over traject en procedure.

Als adviesorganisatie MrGert alle Nederlandse gemeenten, ministeries meer dan eens benaderd met niet alleen de uitleg van de wetgeving en verzoek om handhaving van vigerende wetgeving maar vooral de oplossing via advies waardoor men voldoet aan de EU-wetgeving en voorziet in gezonde toekomst, vooral juist voor deze kwetsbare groep.

Doel is via Nationale Ombudsman de voorzieningenrechtbank in kort geding tegen gemeenten af te dwingen dat zij zich houden aan EU-wetgeving en bescherming bieden aan haar EU-bewoners door de uitzendorganisaties die huisvesting bieden op te leggen dat zij met ingang van onmiddellijk stoppen met het opzeggen van het verblijf waardoor recht op verblijf en aanspraak op socialezekerheidswetgeving niet mogelijk is, de gemeente als lokale overheid geldt als voorportaal van de sociale zekerheid in Nederland.

Nogmaals alle gemeenten in Nederland benaderd, als ook enkele vooraanstaande werkgevers.

Met vriendelijke groet

MrGert

G. J. H. Meijboom

PRODUCTIE van
MrGert – adviesbureau
KvK 76419762
SBI-code 70221
BTW-id NL003083732B28
0624 966485

Well, 21 november 2022

Aan de ombudsman, mevrouw van Essen,

Hierbij informeer ik u over de geïnstitutionaliseerde moderne slavernij die al vele jaren en tot op de dag van heden plaats heeft.

Het gaat over EU-arbeidsmigranten/workers die door uitzendorganisaties naar Nederland worden gehaald om als werknemer in dienst van het uitzendbureau te gaan werken en die door het uitzendbureau worden voorzien van huisvesting.

Het betreft een systeem waarbij de 19 loketten RNI een discutabele rol hebben, waarbij alle gemeenten waar arbeidsmigranten zijn gehuisvest zich onttrekken aan haar wettelijke plicht en verantwoordelijkheid. Ook laten gemeenten na om de werkgever van de EU-burgers op de hoogte stellen van de vigerende wet- en regelgeving waardoor de situatie is ontstaan van geen werk-geen bed als beleid van de werkgevers en met toestemming en medeweten van de (lokale) overheid.

Alle arbeidsmigranten die aankomen worden per direct ondergebracht op verblijfadres om de volgende dag ingezet te worden in het arbeidsproces; men krijgt daar ter ondertekening een tijdelijke arbeidsovereenkomst voor de periode van 6 maanden. Medewerkers van het uitzendbureau verzamelen de paspoorten-id-bewijzen en melden zich bij 1 van de 19 gemeenten met loket RNI. Daar wordt men geregistreerd en aldus wordt BSN verkregen, nodig voor afsluiten van collectieve zorgverzekering.

Deze loketten RNI zien de arbeidsmigranten niet, zij krijgen de arbeidsovereenkomsten niet te zien, weten dat de arbeidsmigranten tijdelijke overeenkomst krijgen voor 6 maanden maar verwijzen niet naar de registratie BRP van de gemeente waar zij verblijven.

Dit is in strijd met de wetgeving, zie volgens ministerie SZW: Arjan de Klerk Deputy Head Terms of Employment and Labour Migration Division at **Ministerie van Sociale Zaken** en Werkgelegenheid

Onjuistheden in de informatievoorziening

Een EU-burger die in Nederland komt werken is verplicht zich in te schrijven bij de bevoegde autoriteit binnen vier maanden na aankomst.

Dat is niet correct. Zie voor verdere informatie 5. onder c.

De plicht om aangifte te doen van verblijf in Nederland geldt vanaf dag 1 van vestiging in Nederland, als diegene verwacht langer dan vier maanden in Nederland te verblijven. Binnen vijf dagen na vestiging dient de persoon zich in dat geval bij zijn gemeente te melden voor de inschrijving. Dan toetst gemeente of er sprake is van rechtmatig verblijf en of de persoon zich kan identificeren.

Voorts:

Binnen 12 maanden werkeloos geraakt en werkzoekend

Diezelfde verlengtermijn van een extra zes maanden rechtmatig verblijf onder de hierboven genoemde voorwaarden geldt ook voor EU-burgers die tijdens de eerste 12 maanden onvrijwillig werkloos raakten, mits zij zich na ontslag inschrijven bij het UWV. De werkloos geraakte EU-burger behoudt in de tijd dat hij als werkzoekende staat ingeschreven zelfs de status van "werknemer" voor tenminste zes maanden als gevolg van de EU Richtlijn. Door deze verlengde status als werknemer kan een werkzoekende EU-burger die al in Nederland gewerkt heeft, aanspraak maken op meer voorzieningen dan een werkzoekende EU-burger die nog geen werk heeft gehad in NL. Een EU-burger die als gevolg van werk sociale premies heeft betaald, kan in deze zes maanden aanspraak maken op een WW-uitkering.

Rechtsgronden:

Artikel 8.12, eerste lid, sub c. van het Vreemdelingen besluit

Artikel 7.3.c van de EU Richtlijn 2004/38

EU-burgers die (meestal via hun werkgever) sociaal verzekerd zijn en voor hun ontslag minimaal 26 van de 36 weken hebben gewerkt, hebben recht op 3 maanden WW-uitkering. De WW-uitkering kan alleen langer dan 3 maanden verstrekt worden, als er in de laatste 5 jaar 4 jaar is gewerkt.

HvJ EG 26 april 1991, C-292/89, ECLI:EU:C:1991:80 (Antonissen), punt 21.

HvJ EU 15 september 2015, C-67/14, ECLI:EU:C:2015:597 (Alimanovic), punt 58.

Ingevolge art. 11 lid 2 Pw wordt met een Nederlander, bedoeld in het eerste lid [zijnde een Nederlander die niet over de middelen beschikt om in de noodzakelijke kosten van bestaan te voorzien en derhalve recht heeft op bijstand van overheidswege] gelijkgesteld: de in Nederland wonende vreemdeling die rechtmatig verblijf heeft in de zin van art. 8 onder a tot en met e en I Vw, met uitzondering van de gevallen bedoeld in art. 24 lid 2 Richtlijn 2004/38/EG.

Een van de in art. 24 lid 2 Richtlijn 2004/38/EG genoemde gevallen is de werkzoekende (in de zin van art. 14 lid 4 onder b Richtlijn 2004/38/EG) die kan bewijzen dat hij nog immer werk zoekt en een reële kans maakt werk te vinden. Zie verder Stb. 2006, 215, p. 19, 20 en 51.

De EU-arbeidsmigrant/werker/burger heeft met arbeidsovereenkomst en verblijfadres recht op verblijf, zoals omschreven in Europese wetgeving:

Rechtsgrond

Artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) omschrijft het recht op verblijf.

Voorts Artikel 3, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU); artikel 4, lid 2, punt a), en de artikelen 20, 26 en 45 tot en met 48 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

Hiermee kan zij aanspraak maken op de socialezekerheidswetgeving van ons land:

De EU-verordeningen betreffende de coördinatie van de sociale zekerheid nr. 883/2004 en nr. 987/2009 gaan uit van het fysieke begrip "werk", d.w.z. dat de lidstaat waar het werk fysiek wordt verricht, verantwoordelijk is voor de sociale zekerheid van de werknemers.

Het Europese Hof van Justitie heeft voor wat betreft de aanspraken op de sociale zekerheid uitspraak gedaan in wat heet de Alimanovic-zaak:

The residence and social rights of involuntarily unemployed EU workers in the host Member State, including the retention of the status of 'worker', were interpreted and explained by the Court of Justice of the EU in the "[Alimanovic case](#)". Dismissed workers retain the residence right and the status of worker – with the entitlement of being provided national minimum subsistence income if they do not have another sufficient income or savings – for at least six months after their last employment had ended in the host Member State if they are registered as job seekers and actively cooperate with national employment office.

Dit houdt in dat in geval van onvrijwillige werkloosheid de arbeidsmigrant op basis van zijn recht op verblijf aanspraak mag maken op de sociale voorzieningen en faciliteiten.

In Nederland geldt de gemeente als lokale overheid en als het voorportaal van de sociale zekerheid, mits geregistreerd BRP en in bezit van een verblijfadres.

Deze cruciale informatie ter bescherming van de EU-arbeidsmigrant/werker en -burger wordt niet verstrekt door het loket van de RNI waar deze arbeidsmigranten worden aangemeld.

Deze informatie wordt door geen enkele gemeente aan de arbeidsmigrant verstrekt in de eigen taal, noch in het Nederlands. Deze informatie wordt niet verstrekt door de uitzendorganisaties die huisvesting bieden aan deze EU-werkers.

Nederlandse gemeenten weten waar deze EU-arbeidsmigranten in hun gemeente verblijven.

Sinds januari 2022 geldt voor alle gemeenten het volgende besluit, genomen door ministerie BZK.

In mijn opdracht uitgezocht door het Amsterdamse advocatenkantoor Prakken d'Oliveira:

Waar de gemeente voorheen over de ambtshalve bevoegdheid beschikte om iemand zo nodig in te schrijven op een briefadres, is dat met ingang van 1 januari 2022 omgezet in een wettelijke verplichting daartoe. In de Memorie van Toelichting op het voorstel van wijziging van de BRP staat daarover:

“Dit betekent dat zodra het college op de hoogte wordt gesteld van de aanwezigheid van een persoon in de gemeente die niet als ingezetene met een woonadres in de BRP is ingeschreven (maar gezien zijn feitelijk en rechtmatig verblijf wel als ingezetene in de basisregistratie zou moeten worden opgenomen) en zelf niet in staat of bereid is tot aangifte van een briefadres, het college ambtshalve dient over te gaan tot opneming van een briefadres van deze persoon. De verwachte duur van het verblijf van de betrokken persoon in de gemeente is daarbij per definitie niet relevant [een voorwaarde als het hebben van regiobinding met de gemeente is hier niet van toepassing, advocate]. Het gaat er immers uitsluitend om dat deze als ingezetene (met een briefadres) in de basisregistratie wordt ingeschreven.”

Met andere woorden: iedere gemeente is verplicht er zich van te overtuigen dat alle aanwezige personen die in de gemeente verblijven op een adres worden geregistreerd en opgenomen in de BRP.

Niet naleven van de EU-wetgeving is een zaak die voorgelegd moet worden aan de nationale rechtbanken, zie daartoe quote van Directoraat-Generaal voor Werkgelegenheid, Sociale Zaken en Inclusie, in een schrijven aan mij gericht:

Dear Mr Meijboom, the European Commission is aware that the above described rights of mobile EU workers are sometimes not respected by certain employers or user undertakings. The enforcement of the rights at national, local and individual level in concrete employment relationships remains an issue. However, the application and the enforcement of EU and national law (possibly implementing EU legislation) is primarily the competence of national competent institutions and courts.

In order to increase the cooperation among Member States, the enforcement of mobile EU workers' rights and promote fair labour mobility in the EU, the European Commission proposed and EU legislator adopted in 2019 the establishment of European Labour Authority (ELA).

De intentie van deze Europese wetgeving wordt duidelijk gemaakt door het advocatenkantoor Prakken d'Oliveira, en wel als volgt:

U constateert dat EU-arbeidsmigranten die onvrijwillig werkeloos geraken doorgaans direct met lege handen op straat belanden. Feit is echter dat het Europeesrechtelijk systeem juist zo is ingericht om dat te voorkomen. Het Europees recht bepaalt dat een EU-arbeidsmigrant die onvrijwillig werkeloos geraakt, de status van “werknemer” nog enige tijd behoudt mét recht op (bepaalde) sociale voorzieningen. Mits de betrokkene voldoet aan bepaalde voorwaarden, loopt dit door tot ten minste zes maanden nadat de laatste baan in de gastlidstaat is geëindigd.

Die voorwaarden staan in artikel 7 lid 3 van Richtlijn 2004/38/EG:

Voor de toepassing van lid 1, onder (a), behoudt een burger van de Unie die niet langer werknemer of zelfstandige is, in de volgende gevallen zijn status van werknemer of zelfstandige: (a) hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt; (b) hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven; (c) hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst voor minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft de status van werknemer ten minste zes maanden behouden; (d) hij start met een beroepsopleiding. Behalve in geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van de status van werknemer in dit geval een verband vereist tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en deze opleiding. (Relevant voor het onderhavige advies zijn dan sub (b) voor EU-arbeidsmigranten die langer dan één jaar in Nederland werken, en sub (c) voor EU-arbeidsmigranten die minder dan een jaar in Nederland werken.) 17. Zoals u in uw Analyse terecht schrijft, komt het er dus op neer dat als een EU-arbeidsmigrant onvrijwillig werkeloos geraakt, zich als werkzoekende inschrijft en zich ervoor inspant vervangend werk te vinden, die persoon ten minste zes maanden aanspraak behoudt op sociale werkzoekende inschrijft en zich ervoor inspant vervangend werk te vinden, die persoon ten minste zes maanden aanspraak behoudt op sociale voorzieningen. Dit bevestigde ook de heer Genton van de Europese Commissie aan u.

Volledigheidshalve merk ik hier op dat voor zover gesteld zou worden dat een beroep op sociale voorzieningen reden kan zijn voor beëindiging van het verblijfsrecht, dat niet klopt. Artikel 14 lid 1, Richtlijn 2004/38/EG schrijft weliswaar voor dat EU-burgers hun verblijfsrecht in een gastlidstaat behouden zo lang zij geen “onredelijke belasting vormen voor het socialebijstandstelsel van het gastland”. Een beroep op sociale

voorzieningen levert op zichzelf echter geen 'onredelijke belasting' op van dat het sociale bijstandsstelsel die reden kan zijn voor beëindiging van het verblijfsrecht.¹⁴ Een EU-burger die in een gastland verblijft en aldaar (nog) de status van "werknemer" heeft zoals hier aan de orde, is op grond van artikel 14 lid 3 juist uitgezonderd van de regel in artikel 1. Werkeloosheid van een EU-arbeidsmigrant levert dus geen reden op om diens verblijfsrecht zonder meer te beëindigen. 19.

Het systeem is zo ingericht dat het de mogelijkheden voor EU-burgers om in andere lidstaten werk te zoeken bevordert. Het voorziet er in dat verband in dat EU-arbeidsmigranten in geval van onvrijwillige werkloosheid niet meteen met lege handen staan in hun gastlidstaat. Integendeel, de gastlidstaat is verplicht om binnen bepaalde (wettelijke) grenzen te voorzien in een sociaal vangnet voor deze personen zodat zij ook de ruimte hebben om vervangend werk te zoeken.

Resumerend is het zo dat voor zover de gemeente inschrijving in de BRP weigert tenzij de betrokkene een huur- of koopovereenkomst kan tonen, dit getuigt van een onjuiste toepassing van de Wet BRP en taakopvatting. Specifiek ten aanzien van EU-arbeidsmigranten levert het ook de onfortuinlijke situatie op dat het er in de praktijk toe leidt dat hen de toegang tot de sociale voorzieningen waar zij recht op hebben (en voor betalen) wordt geblokkeerd.

Van bovenstaande heb ik juridische analyse gemaakt en verzonden naar ministerie BZK met als eis dat zij gemeenten op de hoogte brengen van deze wetgeving en derhalve de plicht opleggen om in de gemeente aanwezige EU-werkers die via de werkgever daar huisvesting vinden op de hoogte te stellen van de verplichting deze EU-burgers te informeren over procedure en traject in geval van onvrijwillige werkloosheid, daar waar nu men meewerkt aan beleid van geen werk, geen bed, dus geen adres en daarmee actief meewerkt aan het onthouden van de mogelijkheid om aanspraak te maken op de sociale zekerheidswetgeving.

Zie hier de reactie van de toenmalige bijzonder adviseur van het ministerie van Binnenlandse Zaken, de professor doctor Jaap Uilenbroek. De reden dat men niet handhaaft is de complexiteit en de kwetsbare positie van deze EU-arbeidsmigranten. Naar mijn overtuiging komt de kwetsbaarheid voort uit het niet informeren van de EU-burgers:

REACTIE MINISTERIE VIA DE MAIL Van:

Verzonden: dinsdag 2 november 2021 13:43

Aan: Gert Meijboom

Onderwerp: RE: arbeidsmigranten

Geachte heer Meijboom,

Ik heb uw email via-via ontvangen en doorgestuurd naar de heer Roemer. Hij heeft kennis genomen van uw email en mij gevraagd namens hem contact met u op te nemen.

We delen uw juridische analyse, constateren ook dat een groot verschil bestaat tussen het hebben van rechten en het effectief kunnen uitoefenen van deze rechten. Juist doordat arbeidsmigranten een relatief kwetsbare groep zijn en een afhankelijke positie hebben op de arbeidsmarkt, is het voor hun moeilijk om hun rechten te effectueren. Het brede advies uitgebracht door de heer Roemer schenkt hier ook expliciet aandacht aan, naast vele andere aspecten. Het advies is door het kabinet overgenomen, maar op enkele onderdelen laat het demissionaire kabinet verdere besluitvorming aan het nieuwe kabinet, waarbij nieuwe wetgeving nu al wel wordt voorbereidt.

Met vriendelijke groet,

Bijzonder adviseur Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties professor doctor Jaap Uijlenbroek.

Uiteraard heb ik de professor en Emile Roemer laten weten dat dit naar mijn overtuiging geen gerechtvaardigde argumentatie is om bij ruim 150.000 EU-werkers wel te innen voor de sociale zekerheidswetgeving via heffing op het salaris en dan via de lokale overheid het onmogelijk te maken aanspraak te maken op die wetgeving waartoe zij volgens EU-recht wel toe gemachtigd zijn. Korte reactie: jammer dat we van mening verschillen.

Oktober 2021 alle Nederlandse gemeenten via de mail op de hoogte gebracht van de EU- en Nederlandse wetgeving met aanbod te adviseren om te voldoen aan wetgeving, zonder dat men bang hoeft te zijn van een toename van aanvragen.

Vele bevestigingen van ontvangst, enkele afzeggingen, 95% reageert in het geheel niet.

Mei 2022 op bezoek bij collega op locatie voor arbeidsmigranten in Stramproy, gemeente Weert, daar is net delegatie van de gemeente Weert om situatie door te nemen. Men geeft aan dat zij deze EU-werkers wel laten wonen, toestemming bieden om te huisvesten, maar niet zullen opnemen in de BRP, men wenst wel van de organisatie die huisvest dat zij toeristenbelasting gaan betalen, wat de organisatie afwijst.

Ik heb gemeenteraad en bestuur van de gemeente Weert geïnformeerd over de wetgeving en haar verantwoordelijkheid in deze en aangeboden om een structuur te introduceren die voor alle betrokken partijen een gezonde toekomst biedt op basis van wetgeving. Men reageert door te zeggen dat men geen gebruik wenst te maken van mijn aanbod.

In de gemeente Weert worden in de voormalige kazerne vluchtelingen uit Oekraïne gehuisvest die bij aankomst per direct worden opgenomen in de BRP. Ik mail nogmaals met de gemeente en wijs hen op discrepantie die neigt naar moderne slavernij door met medeweten van de werkgever de EU-burgers hun rechten te onthouden en hen niet te informeren over procedure en traject in geval van onvrijwillige werkloosheid, de werkgever zegt contract op en laat tekenen voor opzeggen van verblijf, dus zonder adres.

Gemeente Almere spant de kroon.

Bij ruim 100 Nederlandse gemeenten een verzoek tot handhaving ingediend om op basis van de wetgeving inzake registratie van bewoners te handhaven en de aanwezige arbeidsmigranten op te nemen in de BRP zoals ministerie van SZW dat voorschrijft en volgens ministerie BZK sinds januari 2022 gemeente verplicht is actief te zijn met registratie BRP. Zonder uitzondering wijst men dit verzoek af: u woont hier niet als argument.

De huisvestingsorganisatie KAFRA Housing, eigenaar de CEO van uitzendorganisatie Otto Workforce B.V., in Almere gevestigd op de Televisieweg een campus waar zij 50% de arbeidsmigranten huisvesten en 50% vluchtelingen uit de Oekraïne. Vluchtelingen uit de Oekraïne bij aankomst in de BRP, en voor deel werk gevonden via uitzendorganisatie Otto Workforce, de EU-werkers met arbeidsovereenkomst van 6 maanden worden niet geregistreerd in de BRP van de gemeente Almere.

Gemeentebestuur gevraagd wat reden is van twee verschillende posities, daarop gebeld door meneer Saad Abdulmahmoud, medewerker burgerlijke stand van de gemeente; hij vertelt onder andere zelf als vluchteling naar Nederland te zijn gekomen, dat hij mijn argumenten begrijpt, dat gemeente het erg druk heeft en vraagt mij om het vooral niet op te geven.

Om vervolgens via de mail de volgende reactie van hem te ontvangen: We hebben dit eerder op 1 september 2022 aan u kenbaar gemaakt. Wij danken u voor dit aanbod, maar zullen geen gebruik maken van uw diensten. Met hartelijke groet,
Saad Abdulmahmoud

Ik heb alle gemeenten met RNI-loket benaderd met de vraag waarom zij niet de arbeidsmigranten in persoon registreren en dat met arbeidsovereenkomst voor 6 maanden men zich dient te registreren bij de gemeente waar men verblijft. Vijf van de 19 gemeenten hebben gereageerd en verwezen naar het ministerie BZK.

Zoals u inmiddels weet verschuift het ministerie zich achter het rapport van Emile Roemer en gaat niet in op mijn verzoek om in ieder geval er voor te zorgen dat EU-werkers die naar Nederland komen en via de werkgever, het uitzendbureau huisvesting vindt in ieder geval de door mij ontworpen brochure EU-Inclusie Verklaring in de eigen taal aan hen te overhandigen.

Daar gaat men niet op in. Geen enkele gemeente gaat hier op in.

Mijn thuisgemeente laat weten dat zij niet hoeven te registreren want de werkgever, N2People heeft beloofd dat zij deze EU-werkers niet langer dan 3 maanden op de locatie zullen laten wonen.

Gemeente gaat vervolgens niet in op mijn aanwijzing dat er een verplichting ligt via EU- en NL-wetgeving, directeur N2People belt, vindt het interessant, zegt af te willen spreken, ik heb hem vervolgens via brief nogmaals benaderd, mijn voorstel voor de Inclusie Verklaring bijgevoegd, nooit iets gehoord, ik heb het idee dat men met de gemeente heeft afgesproken niet meer te reageren.

Alle uitzendorganisaties die EU-werkers huisvesten en in geval van onvrijwillige werkloosheid zeggen het verblijf op waardoor men geen adres meer heeft en derhalve geen aanspraak kan maken op socialezekerheidswetgeving. Alle gemeenten hiervan op de hoogte zijn maar geen enkel voornemen, noch initiatief nemen om de EU-Inclusie Verklaring van mijn organisatie af te nemen tegen de alleszins redelijke vergoeding van € 1.750,00, ex BT. Incl. uitgewerkte analyse van het advocatenkantoor Prakken d'Oliveira, de brief van het EU-directoraat generaal voor werkgelegenheid, sociale zaken en inclusie, de brieven van ministerie SZW rond het onderwerp, inclusief verwijzing naar rechtsgronden.

De EU-verklaring komt met notitie en voorziet in gezonde toekomst voor alle partijen. Het niet doen en niet blijven doen en maar wachten tot kabinet wellicht met aanpassing komt geeft niemand het recht om je niet aan de regels en intentie van de Europese regels te houden, want wat de overheid ook beslist, het zal altijd in overeenstemming moeten zijn met de wetgeving van de Europese Unie.

Ter bevordering van de transparantie zullen alle gemeenten deze klacht ook ontvangen, zoals ook de Inclusie Verklaring waarmee wel wordt voldaan een wat wetgever vraagt.

Hierbij verzoek ik u mij in de gelegenheid te stellen om zoals het EU-directoraat-generaal in haar schrijven aan mijn organisatie gericht gemeenten te dagvaarden via voorzieningenrechtbank in spoed kort geding te eisen dat men de rechten respecteert van haar EU-bewoners die via de werkgever in de gemeente zijn gehuisvest en hen te informeren over haar rechten en van de werkgevers die voorzien in de huisvesting te laten weten dat zij vanaf direct EU-arbeidsmigranten niet langer het recht op verblijf mogen ontnemen.

In afwachting van uw spoedige reactie, verblijf ik

Met vriendelijke groet
MrGert
Gert Meijboom

INCLUSIE VERKLARING VOOR OVERHEID/GEMEENTE

Welkom in Nederland, welkom in deze gemeente. U verblijft bij ons als burger van de Europese Unie. Het is onze taak voor zover mogelijk uw belangen als inwoner te behartigen. Deze brochure maakt deel uit van de afspraken die wij hebben met uw werkgever en huisvestingsorganisatie over de rol die de gemeente heeft ten aanzien van uw rechten. Lees het goed door en bewaar deze brochure.

Als burger van de Europese Unie mag u overal binnen de EU werken en verblijven, ook in Nederland. In het bezit van BSN, arbeidsovereenkomst en huisvesting beschikt u over het recht op verblijf in Nederland.

Overeenkomstig de EU-wetgeving heeft u het recht om in geval van onvrijwillige werkloosheid, bij einde contract of tussentijds opzeggen van het contract door de werkgever, als werkzoekende te verblijven met aanspraak op sociale faciliteiten en voorzieningen.

Om daarvoor in aanmerking te komen dient u zich te houden aan procedure en afspraken. Indien er voor kiest om als werkzoekende te verblijven dient u uw werkgever hiervan per direct bij einde arbeidsovereenkomst schriftelijk op de hoogte te stellen. Vermeldt in uw brief datum, adres, naam en teken de brief met handtekening.

Het is mogelijk dat uw werkgever u een volgende arbeidsplaats aanbiedt. Dat aanbod moet voldoen aan de eisen die de EU stelt, namelijk voor minstens 20 uur per week, en tegen minstens 50% van het minimumloon.

In het geval u het aanbod van de werkgever niet accepteert dan bent u vrijwillig werkloos. Daarmee vervallen de verplichtingen van de werkgever. Vrijwillige werkloosheid heeft tevens invloed op uw sociale rechten en aanspraken.

U behoudt het recht om als werkzoekende te verblijven. Daartoe dient u schriftelijk verzoek in bij de verhuurder van uw woonverblijf. De verhuurder zal u voorzien van een tijdelijke verblijfsovereenkomst voor maximaal 6 maanden.

De verblijfsovereenkomst omvat kosten van gemeubileerde ruimte, energie, internet, gemeentelijke lasten. Dit dient u steeds wekelijks vooraf via automatische incasso te voldoen aan de verhuurder.

U dient zelf zorg te dragen voor de verplichte zorgverzekering en bewijs van die verzekering moet u tonen aan de verhuurder bij de ondertekening van de overeenkomst voor uw verblijf. De verhuurder heeft het recht om u intern te verhuizen indien hij dit nodig acht.

Met het verzoek tot verblijf, overeenkomst van verblijf meldt u zich zo spoedig mogelijk bij de gemeente om geregistreerd te worden als inwoner van de gemeente.

De gemeente zal u verwijzen naar het vervolg om als werkzoekende ingeschreven te worden bij bevoegde instanties en u helpen bij aanvraag van sociale faciliteiten en voorzieningen. U moet rekening houden met verwerkingstijd van enkele weken tot maximaal enkele maanden.

Indien u er voor kiest dit traject niet te willen gaan om via bemiddeling van de werkgever, assistentie van de gemeente een volgende werkgever te vinden dan blijven u een aantal andere opties. De eerste optie is dat u zelf een andere werkgever vindt. In dit geval informeert u de verhuurder, werkgever, inclusief bewijs van arbeidsovereenkomst en verblijfadres.

U heeft de keuze om af te zien van alle genoemde mogelijkheden. In dat geval wordt u geacht mee te werken aan de repatriëring naar het adres van de formele inschrijving, indien noodzakelijk kunnen wij u daarbij helpen.

Als verantwoordelijke overheid en gemeente willen wij de ongewenste situatie voorkomen dat u zonder adres en dakloos in Nederland verblijft. Dit wordt door zowel uw werkgever als de Nederlandse overheid als onwenselijk beschouwd. Wij wensen u veel succes

EUROPEAN COMMISSION

DIRECTORATE-GENERAL FOR EMPLOYMENT, SOCIAL AFFAIRS AND INCLUSION

Labour Mobility

Free Movement of Workers, EURES

Brussels

EMPL.D.1/RC (2020) 4371425

Mr Gert Meijboom

info@mrgert.nl

Dear Mr Meijboom,

I refer to your letter to Vice President of the European Commission Mr Timmermans and to Commissioner Ms Dalli registered under reference number Ares(2020)2740143 on 27/5/2020 and to your second letter registered under reference number Ares(2020)ARES(2020)2870671 on 3/6/2020. You also sent an email to Director General of DG Employment Mr Korte on 1/7/2020 and an email on 4/7/2020 as a reaction to my reply of 3/7/2020.

My service has studied the documents you have attached to your emails. I note that your analyses, reports and proposals focus very much on the factual and legal situation in the Netherlands.

Article 8 of the Free Movement Directive¹ provides that Member States *may* require EU citizens to register residence of more than three months with the relevant authorities. This registration requirement under EU law concerns the *right* of residence of EU citizens. It is therefore for Member States to decide whether they require EU citizens from other Member States to register or not. The Netherlands has informed the Commission that it abolished the requirement to register the residence pursuant to the Directive as of 6 January 2014.

Therefore, such registration for the purpose of the right of residence has to be distinguished from a different obligation which the Commission understands exists under Dutch law, namely to register in the population register 'basisregistratie personen' (BRP). The Commission understands that all residents in the Netherlands must, and non-resident Dutch citizens may, register with the municipality in BRP.

Such registration in a population registry is not the same as registration of the right of residence pursuant to the Free Movement Directive. It is based on and determined by different legal provisions.

Therefore, the NL legislation requiring that only EU citizens who will be living in the Netherlands for longer than 4 months must register as a resident with the Personal Records Database (BRP) is not linked to the obligations resulting from the Free Movement Directive.

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32004L0038&from=FR>

Concerning the mobile EU workers employed in the Netherlands, including agency workers on short time assignments, the registration as a resident with the Personal Records Database is not decisive under EU law for maintaining residence and certain social entitlements when becoming involuntarily unemployed and registering as job seeker with national Employment office.

In accordance with the principle of freedom of movement of workers enshrined in Article 45 TFEU and the principle of equal treatment and non-discrimination, EU citizens have the right to look for employment, including short time or seasonal employment, in another Member State, to receive the same assistance from the national employment offices and to take up employment under the same conditions as nationals of the host Member State. Once in employment, they are subject to the laws and collective agreements of the host Member State and must be treated the same as nationals as regards their working conditions including remuneration, dismissal and occupational safety and health. They also have the right to access the same social and tax advantages as nationals. If they become involuntarily unemployed, they retain worker status in the host Member State for at least six months provided they register with its employment services².

The residence and social rights of involuntarily unemployed EU workers in the host Member State, including the retention of the status of ‘worker’, were interpreted and explained by the Court of Justice of the EU in the “[Alimanovic case](#)”³. Dismissed workers retain the residence right and the status of worker – with the entitlement of being provided national minimum subsistence income if they do not have another sufficient income or savings – for at least six months after their last employment had ended in the host Member State if they are registered as job seekers and actively cooperate with national employment office.

Dear Mr Meijboom, the European Commission is aware that the above described rights of mobile EU workers are sometimes not respected by certain employers or user undertakings. The enforcement of the rights at national, local and individual level in concrete employment relationships remains an issue. However, the application and the enforcement of EU and national law (possibly implementing EU legislation) is primarily the competence of national competent institutions and courts.

In order to increase the cooperation among Member States, the enforcement of mobile EU workers’ rights and promote fair labour mobility in the EU, the European Commission proposed and EU legislator adopted in 2019 the establishment of European Labour Authority (ELA).

The main roles of this new Authority are:

- facilitate access to information on rights and obligations regarding labour mobility across the Union as well as to relevant services;
- facilitate and enhance cooperation between Member States in the enforcement of relevant Union law across the Union, including facilitating concerted and joint inspections;
- mediate and facilitate a solution in cases of cross-border disputes between Member States; and

² Article 7(3)(c) of Directive 2004/38.

³ C-67/14 Alimanovic

- support cooperation between Member States in tackling undeclared work.

You can find more details about ELA's competences and planed activities [here](#).

The Commission is closely following the situation in the Member States and specific sectors – for example of agency and seasonal workers who constitute vulnerable groups of mobile EU workers.

I would also like to inform you that on 16 July, the European Commission adopted Guidelines to ensure the protection of seasonal workers in the EU in the context of the coronavirus pandemic. This document provides guidance to national authorities and social partners to guarantee the rights, health and safety of seasonal workers, and to ensure that seasonal workers are aware of their rights.

The Guidelines recall the rights of seasonal workers regardless of their status: whether they are EU citizens or third-country nationals, including those working regularly abroad on their own accord, or are posted for example through temporary work and recruitment agencies. It is essential that seasonal workers and their employers have all the information they need both about the protection they enjoy as well as the obligations they need to fulfil.

The Guidelines cover a range of aspects, such as:

- the right of seasonal workers to work in an EU Member State regardless of whether they are EU nationals or come from countries outside the EU
- suitable living and working conditions, including physical distancing and appropriate hygiene measures
- clear communication to workers of their rights
- undeclared work
- social security aspects

More information and the Guidelines can be found and downloaded here:

[Communication - Guidelines on seasonal workers](#)

They were also published on 17.7.2020 – in all linguistic versions – in the Official Journal of the European Union ([C 325I](#)).

Finally, I wish to thank you for your commitment and efforts invested in analysing and improving the situation of mobile EU workers in the Netherlands.

Yours faithfully,

Denis GENTON
Head of Unit

Contact: Mr Radek Casta, EMPL-D1-UNIT@ec.europa.eu

EU-ARBEIDSMIGRANTEN

Begripsomschrijving volgens Europese Unie:

Het zijn de Inwoners van EU-lidstaten die gebruik maken van een (1) van de vier vrijheden van EU-burgers, zijnde het vrije verkeer van werknemers. Dit omvat het reis- en verblijfsrecht van werknemers, het inreis- en verblijfsrecht van familieleden en het recht om in een andere EU-lidstaat te werken en op gelijke voet met de onderdanen van die lidstaat te worden behandeld.

Alleen voor betrekkingen in overheidsdienst kunnen er beperkingen gelden.

Rechtsgrond

Artikel 3, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU); artikel 4, lid 2, punt a), en de artikelen 20, 26 en 45 tot en met 48 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

Doelstellingen

Het vrije verkeer van werknemers geldt sinds de oprichting van de EU; 1 van de grondbeginselen van de EU.

Dit beginsel is vastgelegd in artikel 45 VWEU en geldt als een fundamenteel recht van werknemers. Artikel 45 VWEU houdt in dat elke vorm van discriminatie op grond van nationaliteit, wat betreft werkgelegenheid, beloning en overige arbeidsvoorwaarden, wordt afgeschaft.

QUOTE

EUROPESE COMMISSIE; DIRECTORAAT-GENERAAL VOOR DE WERKGELEGENHEID, SOCIALE ZAKEN EN INCLUSIE

Overeenkomstig het in artikel 45 VWEU neergelegde beginsel van vrij verkeer van werknemers en het beginsel van gelijke behandeling en non-discriminatie hebben EU-burgers het recht om werk, met inbegrip van werk van korte duur of seizoenarbeid, in een andere lidstaat te zoeken, en dezelfde bijstand van de nationale arbeidsbureaus te ontvangen en onder dezelfde voorwaarden als onderdanen van het gastland te gaan werken.

Eenmaal in dienst, zijn zij onderworpen aan de wetten en collectieve overeenkomsten van de ontvangende lidstaat en moeten zij hetzelfde worden behandeld als de eigen onderdanen wat betreft hun arbeidsvoorwaarden, met inbegrip van beloning, ontslag en veiligheid en gezondheid op het werk.

Zij hebben ook recht op toegang tot dezelfde sociale en fiscale voordelen als onderdanen. Indien zij onvrijwillig werkloos worden, behouden zij gedurende ten minste zes maanden de hoedanigheid van werknemer in het gastland, op voorwaarde dat zij zich inschrijven bij de diensten voor arbeidsvoorziening van het gastland.

De verblijfs- en sociale rechten van onvrijwillig werkloze EU-werknemers in het gastland, met inbegrip van het behoud van de status van "werknemer", werden geïnterpreteerd en toegelicht door het Hof van Justitie van de EU in de "zaak Alimanovic". Ontslagen werknemers behouden het verblijfsrecht en de status van werknemer – met het recht op een nationaal bestaansminimum als zij niet over een ander toereikend inkomen of spaargeld beschikken – gedurende ten minste zes maanden nadat hun laatste baan in het gastland was geëindigd, dit indien zij als werkzoekende zijn geregistreerd en actief samenwerken met het nationale arbeidsbureau.

Geachte heer Meijboom, de Europese Commissie is zich ervan bewust dat de hierboven beschreven rechten van mobiele EU-werknemers soms niet worden gerespecteerd door werkgevers of inleners. De handhaving van de rechten op nationaal, lokaal en individueel niveau in concrete arbeidsrelaties blijft een probleem.

De toepassing en handhaving van EU- en nationaal recht (eventueel tot uitvoering van EU-wetgeving) valt echter in de eerste plaats onder de bevoegdheid van de nationale bevoegde instellingen en rechtbanken. EINDE QUOTE

Hiermee zijn werkgevers, de uitzendorganisaties, verantwoordelijk zijn voor haar EU-werkers, voor wat betreft beloning en arbeidsomstandigheden, tevens waar het gaat om het recht op toegang tot sociale wetgeving en – faciliteiten. Zij dient haar EU-werknemers te wijzen op haar rechten, bijvoorbeeld in geval van onvrijwillige werkloosheid bij einde overeenkomst of tussentijdse opzegging van overeenkomst (ontslag) door te wijzen op correcte procedure en opties.

De werkgever betaalt het loon uit in Nederland, inclusief de afdrachten voor de sociale wetgeving.

Daarmee voldoet de werkgever in die zin aan wat de Europese wet van haar vraagt.

Waar het gaat om de implementatie van de sociale wetgeving schrijft de EU als volgt voor:

QUOTE

De wetgeving betreffende de coördinatie van de sociale zekerheid binnen de EU/EER landen en Zwitserland zorgt ervoor dat men altijd maar in één land aangesloten kan zijn voor de sociale zekerheid en dat men maar in één land premies moet betalen voor de sociale zekerheid.

De EU-verordeningen betreffende de coördinatie van de sociale zekerheid nr. 883/2004 en nr. 987/2009 gaan uit van het fysieke begrip "werk", d.w.z. dat de lidstaat waar het werk fysiek wordt verricht, verantwoordelijk is voor de sociale zekerheid van de werknemers.

EINDE QUOTE

AANSPRAAK

Om in Nederland aanspraak te kunnen maken op sociale voorzieningen en faciliteiten dient men ingeschreven te zijn in de Basis Registratie Personen van de gemeente waar men verblijft. Indien duidelijk is dat het verblijf langere periode betreft dan 4 maanden dan per direct in laten schrijven in de BRP.

Realiteit is dat werkgevers, gemeente die informatie niet geven. Bij onvrijwillige werkloosheid wordt per direct het verblijf ontzegd, dit in strijd met EU-wetgeving.

Daarbij weigeren veel gemeenten de inschrijving. Van de ongeveer 175.000 arbeidsmigranten die in Nederland werken in de distributie, tuinbouw e.d., met arbeidsovereenkomst van 6 maanden is nog geen 5% opgenomen in de BRP. Gemeenten vragen bijvoorbeeld om huurovereenkomst die men niet kan tonen.

EUROPA ADVIES DESGEVRAAGD.

QUOTE:

Eerst en vooral, een EU-burger die in Nederland komt werken is verplicht zich in te schrijven bij de bevoegde autoriteit binnen vier maanden na aankomst. Wanneer men zich inschrijft, krijgt men een bewijs van inschrijving. Dit bevestigt dat men het recht op verblijf heeft.

Het gemeentehuis neemt deze taak waar voor de Immigratie en Naturalisatiedienst in Nederland.

De EU-burger moet daarvoor de volgende documenten overleggen: -- een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort; -- een werkgeversverklaring of arbeidscontract.

De gemeente mag geen andere documenten eisen voor de inschrijving. Dit is bepaald in Richtlijn 2004/38/EG betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden - <https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/NL/TXT/?uri=celex%3A02004L0038>- 20110616

Zie met name Artikel 8, lid 3, onder Administratieve formaliteiten voor burgers van de Unie: Voor de afgifte van de verklaring van inschrijving kunnen de lidstaten slechts verlangen: — ten aanzien van een burger van de Unie die valt onder artikel 7, lid 1, onder a), dat hij een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort overlegt alsmede een verklaring van indienstneming of tewerkstelling, dan wel bewijs dat hij zelfstandige is.

EINDE QUOTE

ALLES KOMT SAMEN BIJ DE GEMEENTE; DAAR LIGT DE OPLOSSING, IN SAMENWERKING MET WERKGEVERS Ten behoeve van de economische ontwikkeling van de gemeente worden bedrijventerreinen ingericht met oog op behoud en bevordering van werkgelegenheid en economie.

Bedrijven zijn afhankelijk van uitzendorganisaties. Zij voorzien op maat van de dagelijkse behoefte de inzet van medewerkers. Leveren van voldoende mankracht en werkuren, plus woon-werkverkeer, voorzien in het verblijf.

EU-wetgeving schrijft voor aan de werkgevers dat zij de plicht heeft te voldoen aan onder andere de zekerheid inzake sociale wetgeving, i.c. het non-discriminatiebeginsel. Dat houdt voor Nederland in dat ten behoeve van de aanspraak op haar rechten de Basis Registratie Personen vereist is. Geen registratie BRP betekent in Nederland geen recht op sociale voorzieningen.

Gevolg is dakloosheid als bijkomend maatschappelijk, zelf gecreëerd probleem.

Op grond van het gelijkheidsbeginsel mag een gemeente de inschrijving van een arbeidsmigrant die beschikt over geldige ID en arbeidsovereenkomst van 6 maanden niet weigeren.

Bij aankomst registratie RNI, daar BSN, vervolgens arbeidsovereenkomst, zorgverzekering, bankrekening. Dat betekent volgens Europees recht, het recht op verblijf.

Recht op verblijf houdt o.a. in om in geval van onvrijwillige werkloosheid tenminste 6 maanden te mogen verblijven als werkzoekende.

Deze cruciale informatie wordt zowel door loket RNI, BRP, door werkgevers, ministeries niet aan arbeidsmigranten verstrekt, men gaat gewoon door met geen werk, geen bed.

Gemeenten verhinderen door geen inschrijvingen BRP van arbeidsmigranten de eventuele aanspraak op de rechten van de werknemers van een organisatie. Een positie die de gemeente niet is gegeven omdat zij direct handelt in strijd met het non-discriminatiebeginsel zoals omschreven in de EU-wetgeving.

Deze juridische analyse als vertrekpunt om gesprek aan te gaan met overheid, verantwoordelijk wethouder over consequenties en opties.

MrGert is niet uit op confrontatie, op contact op zakelijke gronden, presentatie van oplossing.
Tegelijkertijd indien men niet wenst te reageren dan behoud MrGert het recht om via tussenkomst van de voorzieningenrechter positie en uitspraak af te dwingen.

REACTIE MINISTERIE VIA DE MAIL Van:

Verzonden: dinsdag 2 november 2021 13:43

Aan: Gert Meijboom

Onderwerp: RE: arbeidsmigranten

Geachte heer Meijboom,

Ik heb uw email via-via ontvangen en doorgestuurd naar de heer Roemer. Hij heeft kennis genomen van uw email en mij gevraagd namens hem contact met u op te nemen.

We delen uw juridische analyse, constateren ook dat een groot verschil bestaat tussen het hebben van rechten en het effectief kunnen uitoefenen van deze rechten. Juist doordat arbeidsmigranten een relatief kwetsbare groep zijn en een afhankelijke positie hebben op de arbeidsmarkt, is het voor hun moeilijk om hun rechten te effectueren. Het brede advies uitgebracht door de heer Roemer schenkt hier ook expliciet aandacht aan, naast vele andere aspecten. Het advies is door het kabinet overgenomen, maar op enkele onderdelen laat het demissionaire kabinet verdere besluitvorming aan het nieuwe kabinet, waarbij nieuwe wetgeving nu al wel wordt voorbereidt.

Met vriendelijke groet,

Bijzonder adviseur Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

REACTIE:

Het is niet omdat zij arbeidsmigrant zijn dat zij kwetsbaar zijn; oorzaak is ontbreken van informatie aan die groep. Bovendien heb je je gewoon te houden aan de huidige wetgeving zolang er geen andere wetgeving is die in overeenstemming is met EU-wetgeving.